

ПЕРЕЛІК
соціальних послуг, умови та порядок їх надання
структурними підрозділами центру
соціальної допомоги
Загальні положення

1. Центр надає:

догляд вдома;

догляд стаціонарний;

денний догляд;

соціальна адаптація.

Крім того, Центр може надавати такі соціальні послуги:

паліативний/хоспісний догляд;

консультування;

представництво інтересів;

соціальна профілактика;

посередництво (медіація);

соціально-економічні (у формі надання натуральної чи грошової допомоги);

транспортні;

інші соціальні послуги.

Центр забезпечує здійснення своїми структурними підрозділами надання соціальних послуг:

громадян похилого віку, інвалідів (які досягли 18-річного віку), хворих (з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці), які не здатні до самообслуговування і потребують сторонньої допомоги, визнані такими в порядку, затвердженому МОЗ;

громадян, які перебувають у складній життєвій ситуації у зв'язку з безробіттям і зареєстровані в державній службі зайнятості як такі, що шукають роботу, стихійним лихом, катастрофою (і мають на своєму утриманні неповнолітніх дітей, дітей-інвалідів, осіб похилого віку, інвалідів), якщо середньомісячний сукупний дохід їх сімей за останні шість календарних місяців, що передують місяцю звернення, нижчий ніж встановлений законом прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність.

2. Для надання соціальних послуг громадяни, які підлягають обслуговуванню, подають заяву управлінню праці та соціального захисту населення, яке в триденний строк після її надходження надсилає запит до закладу охорони здоров'я за місцем проживання/перебування громадянина для одержання медичного висновку про часткову або значну втрату здатності до самообслуговування та потребу в сторонній допомозі (далі — медичний висновок), до відповідного підприємства, у станови, організації, що надають

послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, або виконавчого органу міської ради за місцем реєстрації громадянина для отримання довідки про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб і до нотаріуса (у разі потреби) з метою отримання витягу з Державного реєстру правочинів про відсутність (наявність) укладеного громадянином договору довічного утримання (догляду).

З метою встановлення наявності (відсутності) обтяжень речових прав на нерухоме майно громадян, зазначених в абзаці другому пункту 2 цього переліку, які подали письмову заяву структурному підрозділу з питань соціального захисту населення місцевої державної адміністрації або виконавчого органу відповідної ради, а також наявності (відсутності) укладених такими громадянами договорів довічного утримання (догляду) посадова особа цього підрозділу в триденний строк після надходження відповідної письмової заяви отримує інформацію з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (далі - Державний реєстр прав) шляхом безпосереднього доступу до нього відповідно до законодавства та долучає її до заяви громадянина.

У п'ятиденний строк після надходження запиту відповідні суб'єкти, зазначені в абзаці першому цього пункту, надають медичний висновок, довідку про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб, довідку про доходи громадянина (у разі потреби) структурному підрозділу з питань соціального захисту населення місцевої державної адміністрації або виконавчого органу відповідної ради, який в одинденний строк після їх надходження приймає рішення про надання або відмову в наданні соціальних послуг з урахуванням пунктів 6, 7, 7-1, 10 та 11 цього переліку і надсилає такі документи територіальному центру разом із заявою громадянина та інформацією з Державного реєстру прав.

Після надходження зазначених документів центр протягом строку, визначеного у державних стандартах соціальних послуг, визначає індивідуальні потреби отримувача соціальної послуги, встановлює групу рухової активності, визначає зміст соціальних послуг, уточнює обсяг, складає індивідуальний план, приймає рішення про необхідність надання соціальних послуг, про що видається відповідний наказ, та укладає з отримувачем соціальної послуги договір про надання таких послуг.

Надання структурними підрозділами територіального центру внутрішньо переміщеним особам соціальних послуг здійснюється невідкладно. Особова справа формується на підставі документа, що посвідчує особу, та довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи.

У разі потреби та за згодою громадян, з метою визначення додаткової потреби у натуральній чи грошовій допомозі проводиться обстеження їх матеріально-побутових умов. Для цього утворюється комісія, до складу якої входить не менш як три особи (завідувач (заступник завідувача) відділення, соціальний працівник та соціальний робітник).

У разі, коли громадянин, який потребує надання соціальних послуг, за віком або за станом здоров'я неспроможний самостійно прийняти рішення про

необхідність його здійснення (їх надання), таке рішення може прийняти опікун чи піклувальник.

Форми медичного висновку, карти визначення індивідуальних потреб отримувача соціальної послуги, акта обстеження матеріально-побутових умов, журналу обліку громадян, яких обслуговує центр, затверджує Мінпраці в установленому порядку.

Центр забезпечує безоплатне надання соціальних послуг:

громадян похилого віку, інвалідів, хворих (з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці), які частково або значно втратили здатність до самообслуговування і не мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу або рідні є громадянами похилого віку чи визнані інвалідами в установленому порядку;

громадян, які перебувають у складній життєвій ситуації у зв'язку з безробіттям і зареєстровані в державній службі зайнятості як такі, що шукають роботу, стихійним лихом, катастрофою (і мають на своєму утриманні неповнолітніх дітей, дітей-інвалідів, осіб похилого віку, інвалідів), якщо середньомісячний сукупний дохід їх сімей нижчий ніж 1,5 прожиткових мінімумів для сім'ї.

для окремих структурних підрозділів центру можуть передбачатись особливі умови здійснення безплатного соціального обслуговування (надання соціальних послуг).

Центр (у межах наявних можливостей) може надавати соціальні послуги в обсягах, визначених державними стандартами соціальних послуг, із встановленням диференційованої плати відповідно до законодавства;

- громадянам похилого віку, інвалідам, хворим, які частково або значно втратили здатність до самообслуговування і мають рідних, які повинні забезпечити їх догляд або рідні є громадянами похилого віку чи визнані інвалідами в установленому порядку;

- громадянам які перебувають у складній життєвій ситуації у зв'язку з безробіттям і зареєстровані у державній службі зайнятості, як такі, що шукають роботу, стихійним лихом, катастрофою (і мають на своєму утриманні неповнолітніх дітей, дітей – інвалідів, осіб похилого віку, інвалідів), якщо середньомісячний сукупний дохід сімей вищий ніж 1,5 прожиткових мінімумів для сім'ї.

Тарифи на платні соціальні послуги встановлюються Центром відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 9 квітня 2005 р. № 268 „ Про затвердження Порядку регулювання тарифів на платні соціальні послуги ” і затверджуються міськвиконкомом.

Кошти, що надходять від надання платних соціальних послуг, використовуються для проведення заходів, згідно кошторисів, та для поліпшення матеріально - технічної бази Центру.

У виняткових випадках громадяни, що мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу, можуть звільнитись від плати за надання

соціальних послуг в структурних підрозділах Центру в разі, коли такі рідні належать до малозабезпечених і отримують державну соціальну допомогу в установленому законодавством порядку, є особами похилого віку, визнані інвалідами у встановленому порядку, залежні від психоактивних речовин, алкоголю, перебувають у місцях позбавлення волі, тощо. Для цього міськвиконком самостійно, або через утворену ним комісію приймає рішення (розпорядження) про звільнення громадян, що мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу, від зазначеної плати.

На кожного громадянина, якого обслуговує Центр, ведеться особова справа, в якій міститься заява громадянина, медичний висновок (крім відділення організації надання грошової та натуральної допомоги), документи, що підтверджують право громадянина на соціальне обслуговування та соціальну допомогу. Формування, облік та зберігання особової справи здійснюється у відділенні, яке обслуговує громадянина постійно.

Документи, що містяться в особовій справі громадянина (крім заяви), поновлюються структурним підрозділом з питань соціального захисту населення виконавчого комітету Золотоніської міської ради щороку на підставі подання Центру шляхом відповідних запитів.

Працівники Центру, які здійснюють надання соціальних послуг, зобов'язані сумлінно ставитися до виконання своїх обов'язків, поважати гідність громадян, не допускати негуманних і дискримінаційних дій щодо громадян, яких вони обслуговують, зберігати в таємниці інформацію, отриману під час виконання своїх службових обов'язків, а також інформацію, що може бути використана проти зазначених громадян.

Медичними протипоказаннями для надання соціальних послуг громадян є наявність у них інфекційних захворювань, залежності від психоактивних речовин, алкоголю, психічних захворювань, що потребують перебування на спеціальному диспансерному обліку.

У разі виявлення у громадянина зазначених протипоказань працівники Центру зобов'язані надати йому інформацію про можливі шляхи отримання необхідного йому соціального обслуговування (надання соціальних послуг) в інших установах.

Надання соціальних послуг громадянам, структурними підрозділами центру припиняється у разі:

1) відмови отримувача соціальної послуги та/або його законного представника від отримання соціальної послуги;

2) поліпшення стану здоров'я, виходу із складних життєвих обставин, в результаті чого громадянин втрачає потребу в соціальному обслуговуванні (наданні соціальних послуг);

3) виявлення у громадянина, якого безоплатно обслуговує центр, працездатних рідних (батьків, дітей, чоловіка, дружини) або осіб, які відповідно до законодавства повинні забезпечити йому догляд і допомогу, або осіб, з якими укладено договір довічного утримання (догляду);

4) направлення громадянина до будинку-інтернату для громадян похилого віку, пансіонату, психоневрологічного інтернату, надання громадянину соціальної послуги з догляду вдома в будинку для ветеранів війни та праці, громадян похилого віку та інвалідів, інших закладах постійного проживання;

5) зміни місця проживання /перебування (за межами міста, на яке поширюються повноваження Центру);

6) поліпшення матеріально-побутових умов, у результаті якого громадянин не потребує соціально-економічних послуг (для громадян, які потребували надання цих послуг у відділенні організації надання адресної натуральної та грошової допомоги);

7) грубого, принизливого ставлення громадянина до обслуговуючого персоналу, соціальних працівників, соціальних робітників та інших працівників центру ;

8) порушення громадського порядку (сварки, бійки тощо);

9) систематичного перебування в стані алкогольного, наркотичного сп'яніння;

10) виявлення медичних протипоказань для соціального обслуговування (надання соціальних послуг) центром зокрема захворювання в гострій стадії та заразній формі;

11) надання громадянину соціальних послуг фізичною особою, якій призначено щомісячну компенсаційну виплату, допомогу на догляд в установленому законодавством порядку (крім обслуговування у відділенні організації надання адресної натуральної та грошової допомоги);

12). надання громадянином соціальних послуг іншій особі та отримання ним щомісячної компенсаційної виплати, допомоги на догляд в установленому законодавством порядку;

13). відмови отримувача соціальних послуг або його законного представника від отримання соціальних послуг;

14). невиконання громадянином без поважних причин вимог щодо отримання соціальної послуги з догляду вдома після письмового попередження про припинення чи обмеження її надання або після обмеження надання такої послуги;

15) припинення діяльності територіального центру. В такому разі місцевий орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування вживає заходів до забезпечення надання соціальних послуг особам, які їх отримували в цьому територіальному центрі (розглядає питання щодо можливості надання соціальних послуг громадськими організаціями, фізичною особою, якій призначається щомісячна компенсаційна виплата відповідно до законодавства, тощо).

16). У разі смерті громадянина надання соціальних послуг також припиняється на підставі доповідної записки соціального робітника та копії свідоцтва про смерть.

Про припинення надання соціальних послуг громадянина у відділенні соціальної допомоги вдома видається наказ, на підставі якого вноситься інформація до електронної бази даних центру і робиться позначка в журналі обліку та в особовій справі із зазначенням дати за підписом завідувача відділення.

Перелік,

умови та порядок здійснення соціального обслуговування (надання соціальних послуг) I, II відділеннями соціальної допомоги вдома центру соціальної допомоги

Відділення соціальної допомоги вдома центру (далі — відділення соціальної допомоги вдома) утворюється для надання соціальних послуг за місцем проживання/перебування не менш як 80 одиноких громадян, які не здатні до самообслуговування у зв'язку з частковою втратою рухової активності (мають III, IV і V групу рухової активності) та потребують сторонньої допомоги, надання соціальних послуг в домашніх умовах згідно з медичним висновком, а саме :

громадяни похилого віку;

інваліди (які досягли 18-річного віку), крім інвалідів унаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання, які отримують соціальну допомогу на постійний сторонній догляд, побутове та спеціальне медичне обслуговування відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності”;

хворих (з числа одиноких осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці).

Відділення не здійснює надання соціальних послуг громадян, які потребують цілодобового стороннього догляду.

Право на позачергове надання соціальних послуг відділенням соціальної допомоги вдома мають одинокі ветерани війни, особи, на яких поширюється дія Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, жертви нацистських переслідувань, особи, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи і віднесені до 1, 2 і 3 категорії, особи депортовані за національною ознакою.

У центрі може бути утворено кілька відділень соціальної допомоги вдома.

У разі виявлення не менш як 50 непрацездатних громадян з порушеннями опорно-рухового апарату, зору, слуху, з психічними розладами (соціально-безпечні, які не перебувають на спеціальному диспансерному обліку), інших категорій громадян, які частково або значно втратили здатність до самообслуговування та які потребують надання соціальних послуг вдома, міська рада може утворювати спеціалізовані відділення, в тому числі паліативного/хоспісного догляду.

Якщо громадян, які потребують надання соціальних послуг, виявлено менш як 80 осіб (для спеціалізованого відділення — менш як 50 осіб), їх обслуговування може здійснюватися згідно з договором, який укладається з непрацюючою фізичною особою і Центром, про оплату відповідної роботи за рахунок коштів, що виділяються для цієї мети.

Відділення соціальної допомоги вдома надає відповідно до державних стандартів соціальних послуг такі послуги:

- 1) догляд вдома;
- 2) паліативний/хоспісний догляд.

Відділення соціальної допомоги вдома може здійснювати обслуговування громадян похилого віку, інвалідів (які досягли 18-річного віку), хворих (з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці), які частково або значно втратили здатність до самообслуговування, але мають рідних, що повинні забезпечити їм догляд і допомогу.

Обслуговування таких громадян здійснюється за плату відповідно до тарифів на платні соціальні послуги або з установленням диференційованої плати. Обслуговування проводиться згідно окремого договору для надання платних послуг. Плата вноситься за 5 днів до початку місяця, в якому надаватимуться платні послуги. Розрахунки проводяться згідно укладеного договору та акту виконаних робіт.

Відділення соціальної допомоги вдома очолює завідувач, який призначається на посаду і звільняється з посади директором центру. Завідувач відділення повинен мати вищу освіту (магістр, спеціаліст) і стаж роботи за фахом не менш як три роки.

Кількість громадян, яких повинен обслуговувати соціальний працівник, соціальний робітник, обсяг їх роботи визначає завідувач (заступник завідувача) відділення соціальної допомоги вдома з урахуванням стану здоров'я громадянина, який обслуговується, його віку, рівня рухової активності, здатності до самообслуговування, місця та умов проживання, наявності транспортного сполучення, інших факторів, що можуть вплинути на якість надання соціальних послуг (один соціальний робітник обслуговує шістьох громадян у сільській (приміській) місцевості, інших місцевостях, що не мають транспортного сполучення, у приватному або державному секторі без комунальних зручностей і десять громадян у містах з комунальними зручностями; один соціальний робітник обслуговує двох непрацездатних громадян, яким установлена V група рухової активності).

На підставі даних карти визначення індивідуальних потреб отримувачів соціальної послуги та медичного висновку складається індивідуальний план надання соціальної послуги, після чого між громадянином і Центром укладається договір, у якому зазначаються зміст та обсяг послуги, порядок оплати, обумовлюються періодичність, строки надання соціальної послуги відділенням соціальної допомоги вдома, інші умови.

Відділення соціальної допомоги вдома згідно з умовами договору, затвердженим графіком роботи та індивідуальним планом надання соціальної послуги з догляду вдома надає соціальну послугу з догляду вдома постійно (III група рухової активності – два рази на тиждень, IV – три рази, V – п'ять разів), періодично (два рази на місяць), тимчасово (визначений у договорі період), організовує надання передбачених договором послуг, контролює їх якість, виявляє додаткові потреби, вживає заходів до їх задоволення.

На кожного громадянина, якого обслуговує відділення соціальної допомоги вдома, ведеться особова справа, в якій міститься:

- 1) письмова заява громадянина;
- 2) медичний висновок про часткову або значну втрату здатності до самообслуговування, потребу в сторонній допомозі та догляді в домашніх умовах;
- 3) карта визначення індивідуальних потреб отримувача соціальних послуг;
- 4) індивідуальний план надання соціальної послуги;
- 5) один примірник договору, укладеного громадянином і центром про надання соціальних послуг;
- 6) довідка про склад сім'ї (форма № 3) або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб (в разі потреби);
- 7) інформація з Державного реєстру прав, отримана посадовою особою структурного підрозділу з питань соціального захисту населення місцевої державної адміністрації або виконавчого органу відповідної ради шляхом безпосереднього доступу до цього Реєстру;
- 8) копія довідки про встановлення групи інвалідності;
- 9) копія рішення (розпорядження) міськвиконкому або утвореної ним комісії про звільнення від плати громадян похилого віку, інвалідів, (які досягли 18-річного віку), хворих (з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці), які значно втратили здатність до самообслуговування, але мають рідних, що повинні забезпечити їм догляд і допомогу (за наявності);
- 10) копія наказу про надання (припинення) надання соціальних послуг;
- 11) довідка про доходи за останні шість місяців, що передують місяцю звернення за встановленням диференційованої плати за надання соціальних послуг;
- 12) індивідуальний план надання соціальної послуги;
- 13) копія довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи (для внутрішньо переміщених осіб).

**Перелік, умови та порядок здійснення
соціального обслуговування (надання соціальних
послуг) відділенням соціально-побутової
адаптації центру соцдопомоги**

Відділення соціально-побутової адаптації центру (далі — відділення) складається з двох підрозділів :

- підрозділ соціально-побутової адаптації (далі — підрозділ) утворюється для соціального обслуговування (надання соціальних послуг) не менш як 30 громадян похилого віку, інвалідів (які досягли 18-річного віку), що частково втратили здатність до самообслуговування.

Відділення соціально-побутової адаптації обслуговує громадян, які мають часткове порушення рухової активності, частково не здатні до самообслуговування та не мають медичних протипоказань для перебування в колективі та потребують соціально-побутової і психологічної адаптації, надання соціальних послуг з метою усунення обмежень життєдіяльності, запобігання виникненню та розвитку можливих захворювань особи, підтримки її здоров'я, соціальної незалежності, відновлення знань, вмінь та навичок з орієнтування в домашніх умовах, ведення домашнього господарства, самообслуговування, поведінки у суспільстві, сприяння розвитку різнобічних інтересів і потреб осіб, організації дозвілля і відпочинку.”;

Відділення соціально-побутової адаптації надає такі послуги:

соціальна адаптація;

денний догляд.

Крім того, відділення денного перебування може надавати такі соціальні послуги:

консультування;

представництво інтересів;

соціальна профілактика;

посередництво (медіація)

На кожного громадянина, якого обслуговує підрозділ соціально-побутової адаптації, ведеться особова справа, в якій міститься:

- 1) письмова заява громадянина;
- 2) медичний висновок про потребу в соціальній адаптації та відсутність медичних протипоказань для перебування в колективі;
- 3) карта визначення індивідуальних потреб отримувача соціальних послуг;
- 4) копія довідки про встановлення групи інвалідності (за наявності);
- 5) довідка про склад сім'ї (форма № 3) або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб (в разі потреби);
- 6) копія наказу про надання (припинення) соціальних послуг;
- 7) довідка про доходи за останні шість місяців, що передують місяцю звернення за встановленням диференційованої плати за надання соціальних послуг;
- 8) індивідуальний план надання соціальної послуги;
- 9) договір про надання соціальної послуги;

10) копія рішення (розпорядження) органу, яким утворено територіальний центр, або утвореної ним комісії про звільнення від плати громадян похилого віку, інвалідів (які досягли 18-річного віку), що не здатні до самообслуговування, але мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу (за наявності);

11) копія довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи (для внутрішньо переміщених осіб).”;

Відділення соціально-побутової адаптації очолює завідувач, який призначається на посаду і звільняється з посади директором центру.

Підрозділ організації надання адресної натуральної та грошової допомоги (далі — пункт) утворюється для обслуговування не менш як 500 громадян, які відповідно до акта обстеження матеріально-побутових умов потребують натуральної чи грошової допомоги, а саме :

громадяни похилого віку;

інваліди;

хворі (з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці) у разі коли вони на своєму утриманні мають неповнолітніх дітей, дітей-інвалідів, осіб похилого віку, інвалідів;

внутрішньо переміщені особи;

які перебувають у складній життєвій ситуації у зв'язку з безробіттям і зареєстровані в державній службі зайнятості як такі, що шукають роботу, стихійним лихом, катастрофою, у разі коли вони мають на своєму утриманні неповнолітніх дітей, дітей-інвалідів, осіб похилого віку, інвалідів.

До малозабезпечених, які мають право на безплатне обслуговування пункт адресної допомоги відносяться :

- громадяни, які частково або значно втратили здатність до самообслуговування у зв'язку з похилим віком, хворобою, інвалідністю і не мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу;

- інші громадяни похилого віку, інваліди, хворі (із числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш, як чотири місяці), які мають на своєму утриманні неповнолітніх дітей, дітей – інвалідів, осіб похилого віку, інвалідів за умови, що середньомісячний сукупний дохід з розрахунку на одну особу нижчий ніж 1,5 прожиткових мінімумів.

Підрозділ адресної допомоги, виходячи з можливостей наявної фінансової та матеріально-технічної бази, безоплатно забезпечує вищевказаних громадян згідно переліку :

1) одягом, взуттям, іншими предметами першої потреби;

2) ліками, предметами медичного призначення;

3) предметами побутової гігієни;

4) продовольчими та промисловими товарами;

5) гарячими обідами,
тощо.

Підрозділ адресної допомоги організовує надання на платній та безоплатній основі швацьких, кравецьких, перукарських послуг, послуг з ремонту взуття, послуг із заготівлі та завезення палива, розпилування дров, тощо.

Громадяни пільгових категорій (інваліди, ветерани війни та праці, діти війни, діти-сироти, члени багатодітних сімей, постраждали від Чорнобильської аварії) мають право на надання трьох безкоштовних послуг на рік кожною із майстерень (перукарня, швейна та взуттєва). Перелік безкоштовних послуг визначається Центром, а платні послуги надаються громадянам міста за соціально низькими цінами. Ціни на платні послуги розробляються центром та затверджуються міськвиконкомом.

Якщо в ході обстеження матеріально-побутових умов малозабезпечених громадян з числа осіб, які мають право на обслуговування відділенням адресної допомоги, буде встановлено, що вони перенесли операцію, тривале захворювання, у зв'язку з чим перебували на стаціонарному лікуванні у закладі охорони здоров'я і мають офіційне підтвердження пов'язаних з цими обставинами грошових витрат, натуральна чи грошова допомога надається їм за умови, що середньомісячний сукупний дохід їх сімей за останні шість календарних місяців, що передують місяцю звернення, не перевищує встановлених законом двох прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність.

Середньомісячний сукупний дохід сім'ї визначається згідно з Методикою обчислення сукупного доходу сім'ї для всіх видів соціальної допомоги, затвердженою спільним наказом Мінпраці, Мінекономіки, Мінфіну, Держкомстату, Держсім'ямолоддю від 15 листопада 2001 р. № 486/202/524/455/3370.

Пункт адресної допомоги може організовувати прийом від громадян, підприємств, установ та організацій продуктів харчування, одягу, взуття, меблів, предметів першої потреби, побутової техніки, коштів, робіт та послуг для задоволення потреб малозабезпечених громадян.

Підрозділ адресної допомоги здійснює обслуговування малозабезпечених громадян за умови подання заяви, довідки про склад сім'ї (форма № 3) або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб, довідки про доходи всіх членів сім'ї або довідка про доходи за останні шість місяців, що передують місяцю звернення за встановленням диференційованої плати за надання соціальних послуг.

За згодою малозабезпеченого громадянина складається акт обстеження його матеріально-побутових умов.

У разі, коли громадянин через часткову втрату рухової активності не може відвідати відділення соціальної адаптації та особисто отримати допомогу,

адміністрація центру вживає заходів для доставки допомоги громадянину за місцем його проживання.

Завідувач відділення повинен мати вищу освіту (магістр, спеціаліст) і стаж роботи не менш, як три роки.

Соціальний працівник відділення адресної допомоги веде облік громадян, які звернулися за допомогою, перевіряє відомості, зазначені у поданих ними документах. Відомості про громадян, які отримали грошову чи натуральну допомогу, вносяться до бази даних центру.

У складі центру може утворюватися кілька відділень соціально-побутової адаптації залежно від місця проживання громадян, яких він обслуговує, стану їх здоров'я та потреб.

Перелік, умови та порядок надання соціальних послуг відділенням

соціально-медичних послуг центру соцдопомоги

Відділення соціально-медичних послуг центру (далі — відділення) складається з двох підрозділів :

1) Відділення соціально – медичних послуг для обслуговування не менш як 25 відвідувань в день або за наявності 10-ти ліжко-місць для громадян похилого віку, інвалідів(старше 18 років) з частковим порушенням рухової активності, які частково не здатні до самообслуговування.

Відділення обслуговує громадян незалежно від їх сімейного стану, які не мають медичних протипоказань для перебування в колективі та потребують соціально-медичних послуг з метою запобігання виникненню та розвитку можливих органічних розладів особи, підтримки її здоров'я.

2) Відділення денного перебування дітей – інвалідів для обслуговування не менш як 25 відвідувань в день або за наявності 10 – ти ліжко – місць для дітей – інвалідів.

Відділення обслуговує дітей – інвалідів та дітей групи ризику згідно цього Положення .

Відділення соціально-медичних послуг надає:

соціально-медичні послуги — організація консультацій щодо запобігання виникненню та розвитку можливих органічних розладів особи, підтримка її здоров'я, здійснення профілактичних, лікувально-оздоровчих заходів;

психологічні послуги — організація консультацій з питань психічного здоров'я та поліпшення відносин з оточуючим соціальним середовищем, психологічна корекція, методичні поради;

інформаційні послуги — надання інформації, необхідної для ліквідації складної життєвої ситуації, що склалася;

інші соціальні послуги.

На кожного громадянина, якого обслуговує відділення соціально-медичних послуг, ведеться особова справа, в якій міститься:

- 1) письмова заява громадянина;
- 2) медичний висновок про потребу в соціально-медичних послугах та відсутність медичних протипоказань для перебування в колективі;
- 3) карта індивідуальних потреб у соціальних послугах;
- 4) довідка про склад сім'ї (форма № 3) або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб (в разі потреби);
- 5) копія довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи;
- 6) копія наказу про здійснення (припинення) соціального обслуговування (надання соціальних послуг);
- 7) довідка про доходи за останні шість місяців, що передують місяцю звернення за встановленням диференційованої плати за надання соціальних послуг.

Відділення соціально-медичних послуг очолює завідувач, який призначається на посаду і звільняється з посади директором центру.

Завідувач відділення повинен мати вищу освіту (магістр, спеціаліст) і стаж роботи за фахом не менш , як три роки.

У складі центру можуть утворюватися кілька відділень для соціально-медичних послуг залежно від місця проживання громадян, яких він обслуговує, стану їх здоров'я та потреб.

Перелік, умови та порядок надання соціальних послуг відділенням денного догляду дітей-інвалідів

Відділення денного догляду дітей-інвалідів (Далі – Відділення) є структурним підрозділом Центру соціальної допомоги.

Метою діяльності Відділення є здійснення заходів, спрямованих на розвиток та коригування порушень розвитку дитини-інваліда, навчання її основним соціальним та побутовим навичкам, розвиток здібностей, створення передумов для інтеграції у суспільстві.

Відділення не має на меті отримання прибутку, створюється для перебування дітей-інвалідів, які мають відповідні медичні показання і потребують спеціальних умов для одержання соціальної реабілітації.

Відділення утворюється, реорганізовується, та ліквідується за рішенням виконавчого комітету міської ради.

При здійсненні реабілітаційних заходів діти-інваліди користуються всіма правами, визначеними ст. 31 Закону України „Про реабілітацію інвалідів в Україні”.

Координація роботи Відділення, організаційно методичне забезпечення його діяльності здійснюється міським та обласним управлінням праці та соціального захисту населення.

Відділення розміщується в приміщенні, яке відповідає санітарно – гігієнічним, протипожежним вимогам, техніці безпеки, має усі види комунального благоустрою.

У своїй діяльності Відділення керується Конституцією та Законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства праці та соціальної політики України, іншими нормативно-правовими актами з питань соціальної реабілітації дітей-інвалідів, а також цим Положенням.

Відділення забезпечує:

реалізацію головних завдань, визначених Законами України „Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні”, „Про реабілітацію інвалідів в Україні”, „Про соціальні послуги”, щодо забезпечення права дітей-інвалідів на соціальну реабілітацію та адаптацію з метою їх наступної інтеграції в дитячі колективи дошкільних установ та загальноосвітніх шкіл.

Діти-інваліди, які згідно з медичним висновком потребують постійного стороннього догляду і не можуть перебувати в загальноосвітніх закладах, забезпечуються соціальним, психолого-педагогічним патронатом вдома:

- створення умов для всебічного розвитку, засвоєння вихованцями знань, умінь і навичок з метою підготовки їх до здобуття дошкільної освіти, з подальшим здобуттям дітьми базової та повної загальної середньої освіти, професійно-технічної та вищої освіти з урахуванням рекомендацій лікарів;

- підготовку батьків дітей-інвалідів до продовження реабілітаційного процесу з дітьми-інвалідами поза межами Відділення, соціально-педагогічний патронат таких сімей;

- надання кваліфікованої допомоги дітям-інвалідам у здійсненні корекції психофізичного розвитку за індивідуальною програмою реабілітації та залучення до участі в цій програмі батьків та (або) законного представника;

- комплексну реабілітацію та соціальну адаптацію дітей-інвалідів;

- надання реабілітаційних послуг згідно з індивідуальною програмою реабілітації дітей-інвалідів та дітей групи-ризиків;

- надання дітям-інвалідам комплексної соціальної, психологічної, педагогічної та інших видів реабілітації;

- сприяння працевлаштуванню, спрямування в центр професійної реабілітації інвалідів, у навчальні заклади;

- навчання батьків методиці виконання реабілітаційних прийомів та продовження реабілітаційного процесу вдома;

- одержання базової освіти на базі Відділення із залученням органів освіти;

- організацію та проведення Різдвяних ранків для дітей-інвалідів, фестивалю творчості „Повір у себе”, спартакіади дітей-інвалідів, літнього оздоровчого реабілітаційного табору „Надія” для дітей-інвалідів. участь переможців в обласних та республіканських фестивалях та спартакіадах;

- щоденне (крім вихідних) перебування дітей-інвалідів (до 10 ліжокмісць) у Центрі з 8.30 до 15.00 годин із безкоштовним одноразовим гарячим харчуванням;

- безоплатне транспортування дітей-інвалідів до місця розташування Відділення та до місця їх проживання.

Основними структурними ланками Відділення є:

- соціальна реабілітація дітей-інвалідів;
- педагогічна реабілітація;
- психологічна реабілітація;
- професійна орієнтація;
- медичний супровід;
- рання соціальна реабілітація матері і дитини (для дітей молодшого віку до 2-х років);
- рання соціальна реабілітація дітей від 2-х до 6-ти років;
- соціальна та професійна реабілітація дітей від 6-ти до 18-ти років;
- служба соціального патронату;
- побутове обслуговування;
- інші ланки, діяльність яких пов'язана із соціальною реабілітацією дітей-інвалідів.

Зарахування дітей-інвалідів та дітей групи-ризиків здійснюється Відділенням відповідно до надісланих документів міським управлінням праці та соціального захисту населення згідно з Порядком надання інвалідам та дітям – інвалідам реабілітаційних послуг, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 31.01.2007 р. № 80 (80-2007 –п).

До Відділення зараховуються діти віком від 0 до 18 років з фізичними та розумовими вадами, які отримали статус інваліда та дітей групи-ризиків від 0 до 18 років.

У виняткових випадках можливе продовження терміну перебування дитини-інваліда в Відділенні після досягнення нею 18-ти років на один рік з метою завершення виконання індивідуального плану реабілітації.

Батьків або законного представника дитини - інваліда повідомляють про закінчення курсу реабілітації не пізніше ніж за 7 календарних днів.

За дитиною-інвалідом зберігається місце у Відділенні в разі її хвороби, карантину, хвороби або відпустки батьків та (або) законного представника, а також у літній період, але не більше 75-ти днів.

Протипоказаннями для прийняття у Відділення є:

- наявність інфекційних, психічних або соматичних захворювань, що вимагають спецтерапії чи постільного режиму;
- епілепсія з частими нападами;
- захворювання на наркоманію;
- наявність суїцидного ризику;
- ВІЛ, СНІД-інфіковані діти.

Учасниками процесу соціальної реабілітації у Відділенні є:

- діти-інваліди, діти групи-ризиків;
- працівники Відділення соціальної реабілітації;
- батьки або законні представники дітей-інвалідів та дітей групи-ризиків.

Реабілітаційний процес здійснюється на основі наукового змісту, форм і методів психолого-педагогічного супроводу, реабілітації та реабілітації, що забезпечують засвоєння дітьми-інвалідами необхідних практичних знань, умінь та соціальних навичок, корекцію вад психофізичного розвитку.

Оволодіння навичками захисту власних прав та інтересів, самоаналізу та позитивного сприйняття себе та оточуючих, навичок спілкування, забезпечення автономного проживання у суспільстві з необхідною підтримкою.

Надання своєчасної та ефективної корекційної, соціальної, психологічної допомоги дитині-інваліду та організація абілітаційного навчання відповідно до особливостей її психофізичного розвитку.

З метою виявлення вад розвитку дитини та її потреб фахівцями Відділення проводиться первинне обстеження дитини-інваліда, спілкування з батьками та (або) законним представником дитини-інваліда.

На підставі індивідуальної програми реабілітації дитини-інваліда фахівці Відділення розробляють індивідуальний план реабілітації, що включає комплекс реабілітаційних заходів та враховує діагноз дитини, її психофізичний розвиток, індивідуальні особливості та можливості, а також стан сім'ї в цілому, соціальні та економічні можливості, відносини між членами сім'ї дитини-інваліда.

Індивідуальний план реабілітації затверджується завідуючим Відділення.

Пройдення курсу реабілітації дитини-інваліда може перевищувати одного разу на рік.

Тривалість індивідуальних та групових занять визначається відповідно до чинного законодавства.

Перебування дітей – інвалідів, які проходять реабілітацію в Відділенні, здійснюється в таких підгрупах :

- ранньої соціальної реабілітації для дітей – інвалідів віком від 0 до 6 років ;

- соціальної реабілітації для дітей – інвалідів від 6 до 14 років ;

- професійної орієнтації для дітей віком від 14 до 18 років.

Для надання консультативно-методичної допомоги батькам та організації першочергової соціально-педагогічної допомоги дітям-інвалідам штатним розписом Відділення денного перебування дітей-інвалідів передбачається посада соціального педагога, або вчителя - реабілітолога, який надає допомогу вдома.

Якщо дитина-інвалід навчається у загальноосвітньому навчальному закладі за денною формою та потребує послуг, що надаються у Відділенні денного перебування дітей-інвалідів у відповідності до індивідуальної програми реабілітації, вона може отримувати такі послуги в зазначеному Відділенні за окремим графіком.

Заходи з психологічної реабілітації складаються з:

- проведення психологічної діагностики особистості дитини-інваліда, визначення та використання форм, методів, засобів, терміну та процедур психологічної корекції, консультування тощо;

- навчання прийомам та методам саморегуляції, самовиховання, самонавчання, формування позитивної мотивації щодо соціальних настанов на життя, професію, працю;

- проведення індивідуальної психо-корекційної роботи;

- проведення психопрофілактичної та психо-корекційної роботи із сім'єю дитини-інваліда.

Заходи з педагогічної реабілітації складаються з :

- проведення корекційно-розвиткової роботи, а саме: розвиток слухового сприйняття, розвиток зорового сприйняття, розвиток мовлення, корекція пізнавальної діяльності, формування навичок просторового орієнтування, соціально-побутове орієнтування, формування компенсаційних способів діяльності, практичне використання знань, умінь і навичок, розвиток комунікативної діяльності та творчості, фізичний розвиток.

Заходи з професійної орієнтації складаються з :

- розробки рекомендацій та їх реалізація щодо можливостей дитини-інваліда вільного відбору професій, спеціальностей, форми зайнятості та шляхів реалізації особистості в умовах ринкових відносин, прогнозування, планування кар'єри у вибраних дитиною-інвалідом сферах діяльності;

- реалізації наявного потенціалу дитини-інваліда та ефективної її інтеграції в суспільне виробництво та соціальне життя.

Заходи з медичного супроводу включають в себе:

- проведення медичного огляду та тестування дітей-інвалідів на основі об'єктивного обстеження, оцінки їх загального стану та функціональних можливостей;

- визначення фізичної, сомато-фізіологічної, сенсорної та психічної спроможності дитини-інваліда за даними індивідуальної програми реабілітації та результатів обстеження лікарем Відділення, надання рекомендацій стосовно подальшої можливої (або неможливої) соціальної реабілітації;

- розробку рекомендацій з дозування фізичних та психологічних навантажень, створення стереотипів поведінки, які відповідають фізичним та розумовим можливостям дитини-інваліда;

- визначення адекватності та послідовності заходів лікувально-профілактичного характеру;

- здійснення постійного нагляду та контролю за фізичним, соматичним та психічним станом дітей-інвалідів;

- організацію та контроль виконання у Відділенні санітарно-гігієнічних, протиепідемічних та профілактичних заходів, здійснення санітарно-просвітницької роботи.

Відділення очолює завідувач, який призначається і звільняється з посади директором Центру соцдопомоги.

Завідуючий відділенням несе персональну відповідальність за результати діяльності відділення;

- здійснює контроль за реабілітаційним процесом у відділенні;

- відповідає за ведення статистичного обліку, складання звітності і надання її в установлені терміни відповідним органам;

- здійснює заходи щодо поліпшення умов праці, дотримання правил техніки безпеки, санітарно-гігієнічних умов та пожежної безпеки у відділенні.

У складі Центру можуть утворюватися кілька відділень для інших пільгових категорій громадян.